

BEZ OBMEZEN, DIM

Надія, йди!
Помри, бо через тебе помираю я,
Не рви наживо мою душу,
Піди навіки, згасни як зола.

Віддай мені очі,
Наповнені спокійним тихим сном,
Мене залиш одного серед ночі,
Бо Всесвіт є холодним дном.
Бо зараз Всесвіт є холодним...

Дим, нехай по тобі тут залишиться лиш дим...
І спокій з ним,
І спокій, спокій з ним...
Нехай по тобі тут залишиться лиш дим.

Не бачиш, я втомився, хочу спати?
Бачиш відчай у моїх очах?
Надія йди, тебе не хочу мати,
Не хочу плутатись в заплутаних думках.

Не хочу вірити, що принесеш бажане,
Його ще й не отримати по тім,
Не хочу сподіватись, хочу не бажати,
Я хочу, щоб розвіялась, як дим!
Я хочу, щоб надія ти, розвіялась як...

Дим, нехай по тобі тут залишиться лиш дим...
І спокій з ним,
І спокій, спокій з ним...

Чуєш? Дим...
Нехай по тобі тут залишиться лиш дим.
І спокій з ним,
І спокій, спокій з ним...

Нехай по тобі тут залишиться лиш дим.
І спокій з ним,
І спокій, спокій з ним...
Нехай по тобі тут залишиться лиш дим.